

A politika hiányzó morális alapja

A paksi döntésre (József Nádor tér, 2014. február 1.)

HÍREK -

Kedves Barátaim,

Nagyon meglepő mondattal állok most elő:

Nekünk semmi szükségünk nincs az új paksi atomerőműre!

Már csak azért sincs erre szükségünk, mert megint úgy akarnak a fejünk felett dönteni, hogy az elsőtől az utolsóig minden szót eltitkolnak előlünk. Ez így nem fog menni! Hátrább az agarakkal! Annak idején ezen bukott el a pártállam is. Pár száz éve az amerikai gyarmatok népe egyetlen mondatot kiáltott oda Londonnak, azt a mondatot, hogy nem fizetnek adót, amíg nem ellenőrizhetik, hogy az adószedők mire és hogyan költik el a pénzt! Nem vagyunk gyarmata saját választott vezetőinknek sem!

Nem akarunk egyetlen ember miatt hatvan évig keserves adó terhe alatt görnyedni és atomfenyegetésben élni!

Akiket illet, tudják meg Moszkvában is, hogy bármit írt alá a magyar miniszterelnök, az bennünket, Magyarországot, semmire nem kötelez. Ha aláírt valami szerződést, az, mert titokban történt, ellentétben áll Magyarország alkotmányos jogrendjével, törvényeivel, azaz semmis.

De kik is vagyunk mi, akik ezen a téren ma délután összegyűltünk?

Nem tudhatjuk egészen biztosan, hogy most éppen Budapesten állunk-e a magyar alkotmányt a bécsi önkénnyel szemben elszántan védelmező nagyszerű nádor nevét viselő téren, akit maga Kossuth Lajos siratott el röviddel az első márciusi ünnep előtt. Vagy mégsem. Mert az is lehet, hogy Orwell *2014* című regényének hitvány epizodistái lettünk, mi mindannyian. Ha bízunk magunkban, erőnkben, akkor Budapesten maradunk, ha Orbán újságjainak, zsebtévéinek, békemeneteinek hiszünk, akkor viszont e történet mellékszereplői leszünk. Miről szól ez a minket magába szippantani próbáló negatív utópia? Arról, hogy Eurázsia mindig a szövetségesünk volt, az Európai Unió pedig mindig az ellenségünk. Arról, hogy a nemzeti együttműködés jelentése: ne gondolkodj, félázsiai népség kövesd a felsőbbbség parancsát. Arról, hogy a hazugság veritas. Arról, hogy a személyes szabadság annyit tesz, hogy bárki haláláig is ítélet nélkül börtönben tartható. Arról, hogy a jogállamiságot 2010 után, nem más, Orbán állította helyre - hogy nem szakad rá az ég, amikor ilyet mond! -, mi meg itt most akkor, ugye, a jogállam ellen tüntetünk. Arról, hogy bűnös minden szegény, kiteszített, maga ássa ki anyja és apja sírját. És ne válasszon, ne kérdezzen. Ne kérdezze azt, hol, miből és miért épülnek a futballstadionok és az atomerőművek!

Erre kellene egyetlen hangos szót kimondanunk, annyit csak: Nem!

Emlékezzünk! Az alkotmányosság pusztá követelése is olyan erőt képviselt, hogy csak emiatt nem épült meg a Nagymarosi Dunasaurus. Azután húsz évig megvolt a szabadság, állt a mostanra elveszített alkotmány. Amíg megvolt, így dönteni nem lehetett, nem épült meg a cudar radar a Zengőn, az idei tavaszon pedig nem csak a környezetvédők, hanem mindenki örömeire a fák tövén, a medvehagyma zöld mezőjében virít majd újból a bazsarózsa. Amíg megvolt az alkotmány, a környezet tisztításának elébe állt. De elbukott, mert huszonöt éve, hiába is beszélünk, hiányoznak a politika morális alapjai. Ha

megegyezünk erről végre, akkor lesz erős alkotmányunk, és eséllyel küzdünk meg még a mostani nyomorral is, nem lesznek megmérgezve a folyóink, véget ér a légszomj.

A hangos nem után ezért azonnal, és ugyanilyen hangosan ezt az igent is ki kellene mondanunk, az igent az erkölcsi alapokra helyezett politikára.

Végül még valami. Azt hallom, meglepődve nagyon, innen meg amonnan is, hogy oroszellenesek lennénk. Szó sincs róla! Éljen a gyönyörű Oroszország, éljen és terjeszkedjen mindenütt a világban a nagyszerű orosz kultúra! Vesszen viszont az elnyomó és terjeszkedő orosz hatalom! Éljen Tolsztoj, abcúg Putyin.

Van még éltetni való.

Éljen a Magyar Köztársaság! Éljen a jog! Éljen mindenki a jogaival!